

Praktické pokyny.

Vinutí košikových cívek.

Cívky, které hodláme popsat, jsou podobný nejvíce slénám košíku a proto se zovou cívky košikové.

U přijímačů moderních se jich používá velmi často, a poněadž právě přijímač DS je jimi vyzbrojen, je snad na místě, zde jejich hotovení přesně popsat.

U vysokofrekventního bloku a pak u Isodyn 5 jsme použili rovněž košikových cívek, popis hotovení podán v čísle Dom. Radiokonstruktéra, kde je popisován Isodyn 5. Poněadž cívky tehdy užité a dnes popisované se od sebe liší počtem závitů v jedné

vrstvě a proto také způsobem vinutí, pojďme cívky dnešního provedení opět srovnatelně.

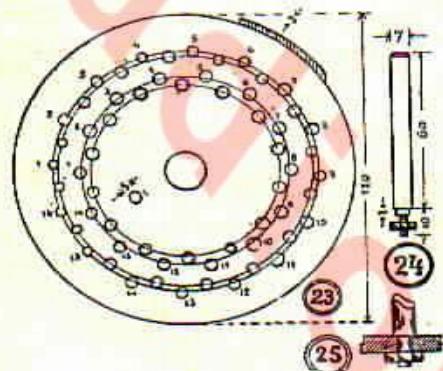
Pro vinutí cívek můžeme použít opět šablony, kterou jsme použili ku vinutí anténní cívky u Isodynu 5, ale použijeme pouze vnitřní řady otvorů. (Obr. 10.)

Uvádíme současně pod č. 11. vyobrazení šablony, kterou si zhotovíme (pokud ji nemáme již hotovou dle Isodynu nebo vys. frekv. bloku) a jejíž zhotovení popisujeme:

Vyrábíme si z tvrdého dřeva, asi 2 cm silného, prkénko (kulaté nebo čtyřhrané) o průměru asi 10 cm. Narysujieme si na tonto

2 kružnice o průměru 74 mm a 70 mm. Vnější kružnice (74 mm) rozdělíme na 14 dílů a stejně i kružnice spodní, s tím rozdílem, že délky kružnice vnitřní dělí vždy délky kružnice vnější na polovici.

Označená místa kružnice vnější navrtáme nejdříve slabým vrtáčkem (asi 3 mm) a vrtáčku držíme kolmo, aby otvory byly přesně kolmo, na to tytéž otvory vvrátáme vrtáčkem 7 mm silným. Použijeme vrtáček spirálových, do kovu.

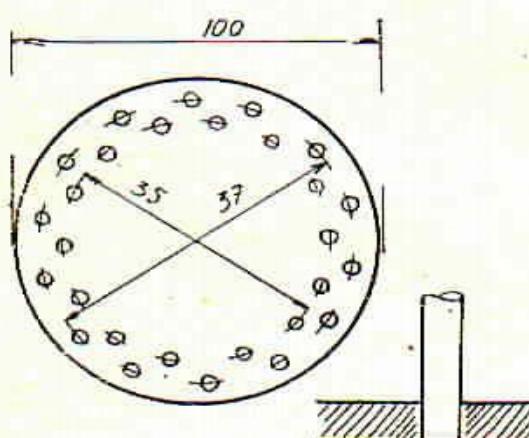

Obr. 10. Šablona k vinutí košikových cívek (použita u Isodynu).

Otvory ve vnitřní kružnici si rovněž navrtáme asi 2 mm vrtáčkem a po té je rozšíříme vrtáčkem 5 mm silným. Tyto otvory slouží k šití cívky.

Do vnějších otvorů nutno upevniti količky a sice buď dřevěné, nebo ještě lépe kovové (tyto zhotovené z leštěného kalibrovaného železa obdržíme v každém čelnějším železářském obchodě).

Pro toho, kdo velí dřevěné količky (rozměry síla 7 mm, délka 7 cm, musí uvážiti, že bude nutno hotovou cívku z těchto količek sesmeknuti. Musí proto količky být velmi hladké a nevadilo by, vyhladiti je mastkem.

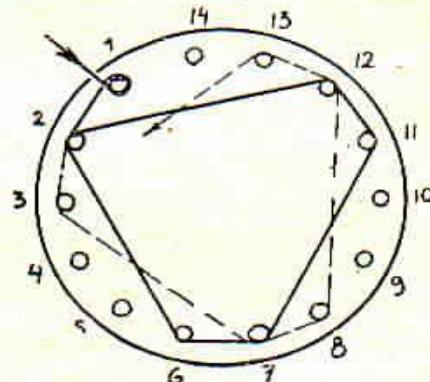
Obr. 11. Nyní popisovaná šablona k vinutí košikových cívek.

Stejné rozměry platí pro količky kovové a musíme zase dbáti, aby tyto količky na svých koncích měly hrany spilovány a hladké, aby sesmeknutí cívky neřinilo obtíži.

Nyní nasadíme količky do 7 mm otvorů prkénka a každý jednotlivě zatlučeme do příslušných otvorů, postupujíce od jednoho k druhému. Zatlučení provedeme nejlépe dřevěnou paličkou, neboť používáme-li klas-

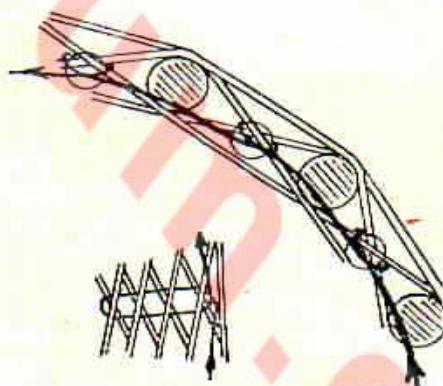
divka, poškodíme konce količků. Hledíme k tomu, aby količky stály kolmo a kdyby u některého količku se jednalo o větší úchytku z kolého směru, musíme se snažiti chybu napraviti. Provedeme to tak, že vadný otvor rozřízne o něco málo a dbáme přesně toho, aby opravený otvor byl již přesně kolmý. Količek obalíme papírem a zatlučeme paličkou do šablony. Kdyby však se nám nepodařilo otvor srovnati a v důsledku toho količek postavit kolmo, zatlučeme svrchu do otvoru količku klinek z té strany, na kterou se količek kloní.

Vinutí: Dle obr. č. 12. očísľujeme si jednotlivé količky. Bude to dobrou pomůckou při prvním vinutí cívky. Začneme količkem prvním (č. 1). Otočíme kol něho drát, na vnější straně vedeme drát kol količku č. 2, vynecháme tři količky a vedeme drát ke količku č. 6, pak opět kol č. 7, vynecháme zase tři količky a vedeme kol dalších količek č. 11 a 12 atd. Jedním závitem je vinuti drátu od količku č. 1 kol dokola až ke količku č. 14. Vrstvou zoveme souhrn pěti závitů, jimiž o-

Obr. 12. Vinutí košikových cívek.

bejdeme drátem veškeré količky, takže se utvoří souvislý kruh (vzor) a začali-li jsme u količku č. 1, přijdeme ke konci vrstvy opět k témuž količku zpět.

Obr. 13. Vázání košikových cívek.

Checene-li určiti počet závitů hotové cívky, spočteme nejdříve počet závitů v jednom políčku a násobíme pěti. Přesněji ještě dá se určiti počet závitů sečtením jednotlivých závitů v pěti políčcích vedle sebe.

Takovým způsobem navineme počet závitů, který pro určitou cívku potřebujeme.

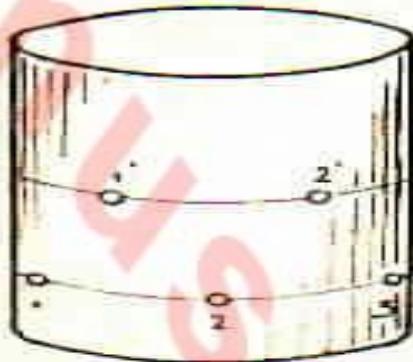
Jakmile jsme ukončili vinutí potřebného počtu závitů, otočíme opětně drát kol nejbliž-

šího količku, aby se dále nerozvinoval. Pak cívku svážeme.

Vázaní cívky: Svázání cívky se provede ještě tehdy, pokud je cívka na šabloně. Nyní vystihneme výhodu otvorů, které jsme vytvořili na vnitřní kružnici při hotovení šablony. Na pevnou nit, nejlépe hedvábou, navlékneme dlouhou jehlu. Sledujme obr. 13.

Obrázek tento nám představuje část vinutí, při pohledu shora a druhý obrázek křížení. V tomto 2. obr. jsou jednotlivé dráty silně od sebe oddáleny, ačkoliv v místech křížení, které tímto obrázkem je zachyceno, leží těsně na sobě. To je nakresleno tak proto, aby byl dobré patrný průchod vázací nitě.

Na obrázku 1. vidíme, že nit vedeme nejdříve do vzdálenějšího otvoru u prvého křížení závitů vinutí cívky, prostrčíme ji otvorem v šabloně (otvorem pro sešívání), tímtéž otvorem pak jehlu provlékneme zpět, tento-

Obr. 14. Váleček šablony pro vinutí cívek Burndept.

kráte však do otvoru bližšího u křížení závitů cívky. Odtud vedeme nit k vzdál. otvoru dalšího křížení, provlékneme nit otvorem pro sešití, abychom stejným způsobem ji vyvedli nahoru tímtéž otvorem a pak druhým otvorem u křížení závitů v cívce. Takovým způsobem postupujeme dále. Při obšití prvního křížení dráty musíme niti pevně nejen stáhnouti dráty k sobě, ale i zhotoviti uzlík a pevně svázati, aby cívka nabyla potřebné pevnosti. Při sešívání samozřejmě nit silně utahujeme a proto je třeba, abychom volili nit co možná pevnou.

Po posledním obšití cívky svážeme konec nitě s jejím začátkem, který jsme na prvním uzlíku asi v délce 10 cm ponechali volný.

Cívka je sešita, zbývá ji pouze sejmouti se šablony. Sejmání provádíme velice opatrně a stahujieme ji na místech, kde dráty se kříží na sloupcích. Po sejmnutí je cívka hotova a kdyby přece nebyla dostatečně pevně sešita, bude třeba ji znova ještě sešít, avšak již správně a po sešití novém starou nit odstranit.